

§ 90 angaaer, da stemmer Udvalgets Indstilling til denne Smed de tidligere vedtagne Endringer, og jeg skjønner ikke, at der i den Henseende vil være Noget at erindre. Det ærede Medlem, der nys talte, har gjort et Forslag til § 90, hvilket Udvalget ikke har funnet gaad ind paa. Naar det ærede Medlem taler om, at det skulde være en Abnormitet i Lovudkastet, at en ubelukkende Ret var forbeholdt disse 3 Laug, da forekommer det mig, at accurat det Modfatte maa være Tilfældet. Naar man bevarer Laugserettighederne baade for Haandværker og Handlende i alle andre Henseender, forekommer det mig at ligge i Tingenes Natur, at de maae bevares ogsaa for disse 3 Laug. At det skulde være i Kjøbstædernes Interesse, at de strax ophørte, er nok muligt; men der maatte da i ethvert Tilfælde foreligge Udtaleser enten fra Laugene selv eller fra Kjøbstæderne, inden man turde gaad ind paa en saadan Forandring, der aabenbart vilde være i Modsigelse med det Øvrige, som Loven indeholder. Med Hensyn til § 92 har et æret Medlem allerede ytret sig. Spørgsmaalet i det Hele taget om at forene Haandværks- og Handelsbrug har været saa udførligt debatteret i det Foregaaende, at jeg ikke her skal gaad nærmere ind derpaa. Grunden, hvorfor jeg ikke kan tiltræde det af et æret Medlem stillede Forslag, er, fordi det forekommer mig noget misligt, naar man efter Overgangsperiodens Udløb faaer affaffet alle disse Afdelinger, saa at begynde forfra igjen, og det vilde blive Følgen af det ærede Medlems Forslag; thi, naar dette gif igjennem, maatte der kunne meddeles Borgerkab paa at være Kniplingshandler, Bottehandler, Glashandler o. s. v.; man vilde altsaa her atter stadfæste alle disse Afdelinger, som vi nu, ifald Loven gaad igjennem, blive frie for. Til Slutningen af § 92 har et Fleertal i Udvalget stillet det Forslag, at Enhver, der har Borgerkab som Meel- og Grynhandler, som Pølsehandler eller Dthandler, skal den 1ste Januar 1862 uden Videre være berettiget til Høkerhandel. Jeg maa i den Henseende gjøre opmærksom paa, hvorledes efter mit Skjønne det sidste Stykke af § 92 maa opfattes. Denne Bestemmelse gaad jo ud paa, at de, som fortiden have Borgerkab som

Meel- og Grynhandlere, som Pølse- eller Dthandlere, strax skulle være berettigede til Høkerhandel. Jeg antager Grunden hertil er en dobbelt. Efter hvad der er vedtaget i en af de foregaaende Paragraffer skal nemlig Omfanget af Høkerhandelen bestemmes ved egne Vedtægter, og det er tillige sagt, at Høkerhandelen hovedsagelig skal gaad ud paa at falholde Victualier af indenlandsk Production; men nu vilde der være Noget til Hinder for Affattelsen af disse Vedtægter paa en rimelig og billig Maade, naar man skulde tage Hensyn til alle disse smaa Næringsveie, som falholde endeel af disse Artikler. Dernæst, og det turde maaskee være Hovedsagen — saa er Grændsen imellem Høkerhandel og Meel- og Grynhandel og de andre smaa Næringsveie noget af det meest Øielse og Ubøielige, der forekommer i det daglige Liv, der giver Anledning til de smaa Processer, der kunne tænkes, og derfor er der vistnok for Diebliffet god Jøle til strax at slaae disse smaa Næringsveie sammen. De ærede Medlemmer, som ere af modsat Anskuelse, mene naturligtvis, at det skulde være i Høkerens Interesse ikke at gjøre dette; men jeg seer ikke, at deres Forslag paa nogen Maade vil hjælpe Høkerne; thi efter Lovudkastet skal det jo strax være tilladt at forene flere af disse Handeler. Der kan altsaa ikke være Noget iveien for, at en Meel- og Grynhandler erhverver Borgerkab paa at være Høker. Vilde nu de ærede Herrer sige: Ja, deri er netop Forskjellen, at Paagældende er nødt til at tage Borgerkab som Høker, saa svarer jeg dertil, at, naar disse Rettigheder blive sælles, saa vinde jo ogsaa Høkerne derved; thi nu fortiden ere Høkerne ikke berettigede til at sælge Meel i mindre Quantiteter end Tøndevis, hvorhos det ikke er dem tilladt at sælge uden visse Slags Gryn, saavidt jeg erindrer, Havregryn og Byggryn. Men ogsaa i andre Henseender vilde disse smaa Næringsveie collidere. Saaledes have vi for ikke længe siden læst om en Sag, der blev paa kjendt ved Politiretten, hvor en Høker blev mulcteret, fordi han havde solgt Kjødsfars, da Pølsehandlerne anfaad det for et Indgrib i deres Rettighed. Jeg troer derfor ikke, at man vil opnaae noget Gavn for Høkerne ved at ved-